

Sångpostillan - Fjortonde söndagen efter Trefaldighet

Bidrag från Bengt Pleijel
2009-08-17
Senast uppdaterad 2021-08-29

Fjortonde söndagen efter Trefaldighet

Enheten i Kristus

Låt oss be om synlig enhet i Kristi kyrka.
Tystnad

Barmhärtige Fader, du som ser vår mänskliga svaghet –
ingjut i oss enhetens Ande och samla ditt folk till ett, så att världen kan tro.
Genom din Son Jesus Kristus, vår Herre och Gud,
som med dig, Fader, och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

Fjortonde söndagen efter Trefaldighet har som tema ENHETEN I KRISTUS. Dagens texter vill få oss att bryta upp ur vår ensamhets isolering och upptäcka att det vi är som kristna, det är vi tillsammans. Evangelietexten låter oss idag komma in i det allra Heligaste – Jesu böneliv. Jesus ber om denna enhet. Psalm 57 i vår psalmbok skall leda oss in i detta budskap. Olof Hartman skrev denna psalm 1981 och Samuel Sebastian Wesley gjorde melodin 1864.

Söndagens läsningar: Hes 37:15-22, Ef. 4:1-6, Johannes 17:9-11, Psaltaren 95:1-7.

Vill du höra Bengt Pleijel predika, Annika Pleijel läsa text och Bodil Landgren sjunga? Klicka här
Predikans text: Johannes 17:9-11.

Jesus sade: Jag ber för dem. Jag ber inte för världen utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt, och jag har förhärligats genom dem. Jag är inte längre kvar i världen, men de är kvar i världen och jag kommer till dig. Helige fader, bevara dem i ditt namn, det som du har gett mig, så att de blir ett, liksom vi är ett.

Vi läser Psalm 57 vers 1:

Sin enda grund har kyrkan i Kristus, Frälsaren.
Hon är hans egen byggnad, den nya skapelsen.
I världen som han löste från mörkret med sitt blod
blev hon den brud han krönte med evangeliets ord.

Jesus säger idag på Enhetens söndag allra först: Jag ber för dem.

Jesus och lärjungarna går från nattvardssalen ut mot Getsemane. När de kommer till tempelområdet, stannar de till. Där i templet brukar översteprästen en gång om året be för sig själv, för sina närmaste och för hela Israels folk. Detta var på den stora försoningsdagen.

Men denna natt har ju den stora försoningsdagen redan börjat. Korset ska resas till försoning för vår synd. Jesus är nu den store översteprästen. Vi kallar hans bön ”Jesu översteprästerliga förbön”. Också Jesus har tre böneämnen: Han ber för själv, för sina närmaste, för alla som genom lärjungarna kommer till tro på honom.

Ja, Jesus ber för allt Guds folk tiderna igenom. Bland dem finns också vi med. Jag ber för dem. Kan du ana detta fantastiska? Just nu ber Jesus för oss. Paulus berättar i Rom. 8:34, att Jesus som dött och uppstått, nu sitter på Guds högra sida och ber för oss. Vi sjunger om detta i en psalm: Du har gått till Fadern, står inför hans tron, ser ditt folk i kärlek, beder för dem nu (Psalm 359:3).

Vi hör vad Jesus ber: Jag ber för dem som du har gett mig. Han ber för sin kyrka. Ordet kyrka betyder ”det som hör Herren till”. Psalm 57 vers 1 hjälper oss att förstå fyra ting om den gemenskap som vi kallar kyrkan:

1. Sin enda grund har kyrkan i Kristus, Frälsaren.

Jesus ber att vi ska hitta vår förankring i honom. Hans ord och hans kärlek är grunden som vi ska bygga vårt liv på. Det gäller i bokstavig mening uppbyggelse & att bygga upp våra liv på Jesus. Om inte grunden är fast, rasar vårt livs hus, då stormarna kommer.

2. Kyrkan är hans egen byggnad, den nya skapelsen.

Vi är vår Herres kyrkohus, byggt utav levande stenar, sjunger vi i psalm 56:3. Petrus skriver om det i 1 Petrus 2:4-5. En märklig bild: Levande stenar! Vi tänker oss en sten som något dött, kallt och livlöst. Vi behöver kanske möta en atomfysiker, som kan tala om för oss att en sten är fylld av liv, rörelse, kraft. Vi behöver en sådan trosblick på varandra, så att vi förstår att det hos människor omkring oss, finns så mycket mer än det vi se med våra ögon, så mycket mer att upptäcka och locka fram. När livet från Jesus tänds i dem och i oss, då börjar den nya skapelsen (se 2 Kor 5:17). Betlehemsundret upprepas: då var det som ljus i natten bröt in, Guds mäktiga ord ifrån himlen (Se psalm 175:2).

3. Kyrkan finns här mitt i världen, som han löste från mörkret med sitt blod

Jesu död och uppståndelse löser oss från mörkret, där vi så ofta famlar fram utan att begripa något. Vad ljus över griften! Han lever o fröjd! (Psalm 146:1). Han drar oss in i ett ljusflöde. Vår ögon öppnas. Livet vänder åter. O härliga lott, att leva där döden sin öv fått (Psalm 258:2).

4. Kyrkan blev den brud han krönte med evangeliets ord.

Vilken varm och glad bild av förhållande till Jesus! Det liknas vid brudgummens förhållande till bruden. Ett innerligt kärleksförhållande! Gläd dig du Kristi brud! Tillsammans är vi bruden. I Höga visan sjungs det mycket om denna kärlek. Försök nu höra hur Jesus, brudgummen, säger till sin brud, till kyrkan, till oss: Stå upp, min vän, min sköna och kom! Du min duva i bergsklyftan, i klippväggens gömsle, låt mig se ditt ansikte, låt mig höra din röst, ty din röst är så ljuv och ditt ansikte så skönt (Höga 2:13b-14, Fb). Kan du höra hur han längtar efter dig? Och efter oss?

Vi sjunger nu psalm 57 vers 1: Sin enda grund har kyrkan i Kristus, Frälsaren.

Vi läser Psalm 57 vers 2:

Fast spridd i många länder är kyrkan endast en och har en enda Herre och en bekännelse. Av vatten född och Ande till ett och samma hopp hon går från löfteslandet med samma resekost.

Kyrkan är spridd i många länder. Det är många människor i många länder. Där är de som nu finns idag och de som nu finns på andra sidan altarringen: Herrens trogna i alla tider, de som sjunger lovsånger med oss i nattvardsmässan. De är människor, som Herren letat rätt på och genom dopet och tron gett nytt liv. De har alla samma focus: En enda Herre och en bekännelse och ett och samma hopp. Paulus sjunger om det i dagens epistel (Ef. 4:1-6).

Jag uppmanar er alltså, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt.

Enheten finns. Den finns i Kristus. Med en och samme Ande har vi alla döpts till att höra till en och samma kropp (1 Kor 12:13). Enheten finns. Men vi skall sträva efter att bevara den andliga enheten (Ef. 4:3). Vi får vara med om att bygga upp Kristi kropp (Ef 4:12) & alltså andlig bodybuilding. Då händer det något med oss alla. Kyrkan, Guds folk, kommer i rörelse och kommer fram till enheten i tron (Ef 4:13). I detta kraftfält vill Jesus ta hand om oss, rena oss och fylla oss med sitt liv. Då kan vi gå ut med hans liv till den värld som han älskar.

Nu kanske vi anar innebörden i att Jesus i sin bön idag säger: Jag ber för dem. Jag ber inte för världen, utan för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. Varför ber Jesus inte för världen? Gud älskar ju världen. Och Jesus är sänd att frälsa världen, men Jesus ber inte för världen. Inte just nu.

Det bästa du kan göra för världen är att be för Guds folk i världen. De är Kristi kropp. Genom dem vandrar Jesus ut i världen. Genom dem för han ut evangelium. Det stora hindret för evangelium är ofta Guds folk. De frälsta måste bli frälsta!! Om Guds folk lever som Guds folk, så skall världen hitta rätt. Om Jesu folk är öppet för Andens ledning ska världen förstå. Så be mest för dem, som ska bära budskapet vidare.

En fin beskrivning på vad vi är som kristna är att vi är Vägens folk (se Apg 9:2, 19:9, 19:23, 22:4, 24:14, 24:22). Vi är på vandring

Vi är inte framme. Men vi är på väg. Det finns mer att upptäcka, mer att erfara. Men nu koncentrerar Jesus sina böner på dem som ska ut i världen.

Guds folk, Kyrkan, är på vandring genom de fagra riken på jorden till löfteslandet med samma resekost. Ibland stannar vi till och roar oss med fiske. Människofiske! Vi får vara med om att dra upp människor ur misströstans, hopplöshetens, meningslöshetens djup. Vi bjuder på resekost: Bröd och vin! Kristi kropp och blod. Sångpostillor! Och vi säger till dem: Häng med! Och vi drar in dem i sångkören som sjunger psalm 57 vers 2: Fast spridd i många länder är kyrkan endast en …

Vi läser Psalm 57 vers 3:

Med undran och med löje ser världen hur hon slits
av tusen tvister sönder och nekar sig Guds frid.
Hur sällsamt klingar orden i kyrkor utan fred
om Herrens frid på jorden, om Guds barmhärtighet.

Vilken förfärlig psalmvers! Går den att sjunga? Vi skäms … Herre förbarma dig!
Hur har det kunnat bli så?
Och hur kunde det i stället vara?

Vi har hört hur Jesus ber för sina lärjungar, för dem som du har gett mig, eftersom de är dina. Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt. Kan du ana hur fantastiskt detta är? Jesus ser dig som en fin present, som Fadern har gett honom. Jag ber för dem som du har gett mig. Du är Guds gåva till Jesus!

Därför drar han in dig i det rika liv, som Fadern och han har tillsammans. Allt mitt är ditt och allt ditt är mitt. Det gäller dig och det gäller oss. Ty för Jesu skull är vi Guds barn. Vi är söner i Sonen. Till var och en av oss säger Jesus: Allt mitt är ditt. Jesus ställer himlens hela rikedom till mitt förfogande. Men detta är ju något ömsesidigt. Jag får lägga allt mitt i Jesu händer och överlåta till honom och säga: Allt mitt är ditt. Jesus, som ställer allt sitt till mitt förfogande (Jfr Lukas 15:31) befriar mig från mitt, så att jag vill ställa allt mitt till Jesu förfogande.

Livet skulle bli så rikt! Men varför blev det så trasigt och så fattigt? Beror det på att vi bara ändrade på en liten bokstav? Jesus säger: Allt mitt är ditt. Vi säger: Allt mitt är mitt!

Om du säger att allt mitt är mitt, blir du så fattig. Du tappar ge-glädjen och blir ha-galen! Du behåller för dig själv. Blir egotrippad, självupptagen, blind för alla andra. Du knyter krampaktigt dina händer omkring ditt eget. Fångas av individualismen. Styrts av opinionsvindarna. ”Alla tänker på sig, det är bara jag som tänker på mig”. Och som du och jag gör, gör många. Och resultatet blir att världen utanför kyrkan står där och med undran och löje ser på hur kyrkan slits sönder av tusen tvister. Och resultatet blir att alla som är inne i kyrkan fryser i sin ensamhet.

Hur kan det bli så illa? Lever vi nära kraftfältet, vi hör ordet, vi är med i sångerna, vi dricker vårt kyrkkaffe, men kraftfältet är bako oss. Har vi vänt ryggen åt Gud? Vilket är mitt eget ansvar att det gått så. Är det biskoparnas fel, prästernas fel, kyrkopolitikernas fel? Har jag själv del i kyrkans bortvändhet från Gud?

Hur kan det bli bra igen? Vi ska försöka svara på de frågorna i nästa vers. Men nu stannar vi till i självrannsakan. Herre, förbarm dig över oss!

Psalm 57 vers 3 går inte att sjunga. Vi läser den tillsammans med en bön om hjälp: Med undran och med löje ser världen hur hon slits av tusen tvister sönder och nekar sig Guds frid. Hur sällsamt klingar orden i kyrkor utan fred om Herrens frid på jorden, om Guds barmhärtighet.

Vi läser Psalm 57 vers 4:

När lögn och våld förmeras var är då jordens salt?
Vem hjälper och vem helar vid världens sönderfall?
Må kyrkan bli som fordom ett hjärta och en själ,
en fristad mitt i oron, för sanningen ett värn.

Hur kan det bli bra? Ta emot dessa tre råd.1. Vänd om!

Om man vänt ryggen åt Gud, behöver man vända om. Om man vänt ryggen åt Gud, ser man inte hans ögon. Man ser inte att

hans ansikte lyser. Man ser inte hur hans händer sträcker sig mot oss i kärlek. Man styrs av andra makter och krafter som härjar i tiden. Och man förstår sig inte på hans kärlek. Men när du vänder om öppnas dina ögon. Du börjar se, ana, förstå … Lyssna till Ordet!

Om man vänt ryggen åt Gud, har man svårt att uppfatta vad han säger. Han säger t.ex detta: Här är vilostaden, låt den trötte få vila här är vederkvickelsens ort. Men sådant ville de inte höra. Så skall då Herrens ord bli för dem ”gnat på gnat, gnat på gnat prat på prat, prat på prat, lite här, lite där” (Jesaja 28:12-13, Bibel 1917).

Men nu kommer Jesus till dig. Han tar dig varsamt om axlarna. Han vänder dig om mot Fadern, du hör hur han ber: Helige fader, bevara dem i ditt namn.

Tillsammans med Jesus börja du förstå, vad som menas med att Gud är din helige Fader. Gud är helig, han är hel, han är full av renhet, full av skönhet, full av det friska, äkta livet. Han är fylld av allt detta, som jag så ofta saknar men längtar så mycket efter. Det finns en utstrålning från denna helighet. Gud vill att hans friska, helande liv skall nå in i oss. Den drabbade Jesaja. Inför den trefalt Helige måste han falla ned på sitt ansikte och bekänna sin synd. När sjukdomen togs bort kom hälsan in. Gud är helig, som längtar efter att förmedla sitt liv till oss. Helige fader, bevara dem i ditt namn.

Gud är den helige Fadern. I ordet Fader ligger också en utstrålning av värme, kärlek, ljus... All din nåd är öppen famn och ditt namn en ljuvlig hamn. Vad du vill är helighet, men du är barmhärtighet. (Sv Ps 217:5).

Det Jesus ber om är att vi ska bli bevarade i denna kärlek. Det onda, mörka, svåra förlorar sin makt vid korset. När Jesus ber för oss kan vi nästan se hur Guds fadershänder kupar sig omkring oss. I Guds händer - vad som än händer! Vi får växa in i kärleksförhållandet till den helige Fadern. Jesus hjälper oss till detta.

Du börjar lyssna, höra, ta emot. Idag kanske du hör hur Jesus ropar genom psalmens ord: När lögn och våld förmeras var är då jordens salt? Vem hjälper och vem helar vid världens sönderfall? Du kallas till en meningsfylld uppgift: att vara jordens salt (Matt 5:13a).

1. Saltet bevarar från förruttnelsen. Tillsammans med Jesus får de gå emot ondskan i alla dess former. Saltet räddar rutten en värld!
2. Saltet ger smak. Saltmänniskans uppgift är att bara vara där hon är ställd. Där ber hon för dem hon möter. Hon drar in Jesus problemen. Hon säger nej till intriger och skvaller.
3. Saltet skapar törst. Vår uppgift är att göra människor törstiga. Bli de det, kan vi visa på honom som säger: Är någon törstig, s till mig och drick (Joh 7:37-38). 3. Koppla på Anden!

Problemet i kyrkan idag är att man kopplat bort Andens livsström. Herren ger oss genom Jesus följande allvarsord: Ve er, ni vanartiga barn, säger Herren, ni som gör upp rådslag som inte kommer från mig och sluter förbund, utan att min Ande är med, så att ni därigenom hopar synd på synd ... (Jes 30:1, Bibel 1917).

Det berättas i Johannes 16:1-11 att det blev bråk i församlingshemmet (synagogan). Folk ger sig på varandra, gör ned varandra, får varandra att tappa livsmodet (ville döda er). Då säger Jesus, att han ska lämna dem. Lämna oss när det verkligen börjar bli svårt! Varför?

Men när jag går, skall jag sända honom till er.

Jesus säger, att det är den Helige Ande, som han skall sända. När Anden kommer, ska det hända något med världen, därför att kommer att hända något med er! När Anden, Hjälparen, kommer till er, när vi som vill vara kristna tar emot den helige Andes liv, då kommer världen att förstå något. Den helige Ande skall visa världen vad synd och rättfärdighet och dom är.

1. Världen skall förstå vad synd är. Synd: de tror inte på mig.

Grundsynden är otron. Den synden är som att dra ur kontakten ur väggen. Gör man det blir det mörkt och kallt. Av otrons synd kommer allt annat ont som vi har för oss i mörkret eller halvdunklet: Fiffel och oärlighet och kärlekslöshet. Det blir kallt och mörkt omkring oss när vi drar ur kontakten med Jesus. Men om den helige Ande får visa oss vår synd hur man blir av med den, om vi släpper på strömlödet från Jesus, då kommer världen att se detta rika liv och se vad de missat.

2. Världen skall förstå vad rättfärdighet är. Rättfärdighet: jag går till Fadern och ni ser mig inte längre.

Den helige Ande övertygar också om vad rättfärdighet är. Sanningen om rättfärdighet är inte, att man blir rättfärdig genom att göra gott man kan. Meriterna öppnar inte himmelens port. Det finns bara en som gått in i himmelen på grund av sina meriter. Det är Jesus. Han var lydig intill döden på korset. Därför kan han säga: Jag går till Fadern. När vi som Paulus slänger vår egen rättfärdighet söphögen och sedan tar Jesus i handen då kan var och en av oss för Jesu skull säga: Jag går till Fadern.

Den helige Ande längtar efter att få visa upp människor som är iklädda Kristi rättfärdighet. Människor som inte längre lever DET STORA JAG-LIVET. De har hittat det osynliga livet med Kristus i Gud (Kol 3:3). Då kommer världen att få ett nytt hopp. Se ett nytt liv där man inte längre behöver digna under krav och skuld.

3. Världen skall förstå
vad dom är. Dom: Denna världens härskare är nu dömd.

När den helige Ande kommer över församlingen då övertygas världen om dom. Man ser att det finns sådana som går in under Guds dom redan nu. Det finns sådana som gör upp med sitt förflutna och som avsvär sig djävulen och alla hans gärningar och med glädje i rösten ropar ut att Jesus är Herre. Kan du se att här är receptet för allt Guds folk & en stor möjlighet att vända trenden, stoppa ondskan, visa på nya möjligheter.

Vi sjunger vers 4: När lögn och våld förmeras var är då jordens salt? …

Vi läser Psalm 57 vers 5:

Guds kyrka är gemenskap med Fadern och hans Son,
det skådar hon och erfar i Andens kraft och nåd.
Guds helgon och martyrer betygar det med blod.
Omkring dem sjunger rymden där segerns kyrka bor.

Lägg märke till Jesus, då han ber. Han står upp. Förmodligen lyfter han händerna. Ögonen är öppna. Han blunder inte, som vi gör. Det är som Jesus ser rakt in i Guds värld. Han får ögonkontakt med sin himmelske Fader.

Här är modellen för vår bön. I bönen är vi inför Gud, vi söker hans ansikte, vi stannar inför Fader vår som är i himmelen. Vi kan lyfta händer. De lyfta händerna kan hjälpa oss att tappa allt vårt eget och vara öppna för vad Fadern vill ge oss. På korset ser vi den helige Faderns kärlek allra rikast. Vi som är oheliga och trasiga och halva, och smutsiga och dumma, får en chans. För Jesu skull blir vi renade, vi blir Guds barn. Det Jesus ber om är att vi ska bli bevarade i denna kärlek. Det onda, mörka, svåra förlorar sin makt vid korset. Murarna mellan oss rämna. När Jesus ber för oss kan vi nästan se hur Guds fadershänder kupar sig omkring oss. I Guds händer - vad som än händer. Vi får växa in i kärleksförhållandet till den helige Fadern. Jesus hjälper oss till detta.

Där besvaras Jesu bön: Så att de blir ett, liksom vi är ett. Kärleken vill dra oss in i en gemenskap som är lika stark som den mellan Fadern och Sonen.

Alla som Jesus ber för är olika. Olika hudfärg, olika social ställning, olika generationer, olika begåvning, olika kön. Olika variationerna kan göra en gemenskap rik och omväxlande. Vi har ständigt något att lära av varandra. Det är ingen jämlikhet hos Jesus. Det är jäm-olikhet. Han tar inte bort olikheterna. Men olikheterna blir inte murar, som avgränsar oss. De blir en rikedom. Alla lemmarna behövs och alla lemmarna behöver varandra.

Vi är kallade att leva en rik gemenskap med Fader, Sonen och den Helige Ande, ja med Guds helgon och martyrer som sjunger där segerns kyrka bor.

Vi sjunger: Guds kyrka är gemenskap med Fadern och hans Son …

Du ordbrukare!

Du vet väl om att idealet för en bibellyssnare är
KOSSAN?

Gör därför som kossan!
Idissla, begrund, tänk på det du läst.

I bibelskolans skattkammare kan du leta dig fram till
Nyfikenhetsvandring 50
som handlar om hur skräpfolk blir kyrkans folk.
Och är du nyfiken på mer om kyrkan
kan du vandra genom vandringarna 51-60.